

59. K

Em C Em

1. Wiem, Oj - cze, sam wy - bra - łem dro - gę. Po swo -
 Wiem, roz - trwo - ni - łem Two - je do - bro, zmar - no -
 2. Wiem, Oj - cze, sam wy - bra - łem dro - gę. Dziś po -
 My - ślą przy - zy - wam Cię z da - le - ka. Mo - je

C Em H7

1. je - mu, bez Cie - bie chcia - łem żyć. Stra - ci - łem
 wa - łem to, com po - mno - żyć miał. Czy ze - chcesz,
 2. wra - cam, nie - god - ny Cie - bie syn, lecz ty wiesz,
 sto - py zmę - czo - ne po - krył kurz. Czy jesz - cze,

Em C 1. H7

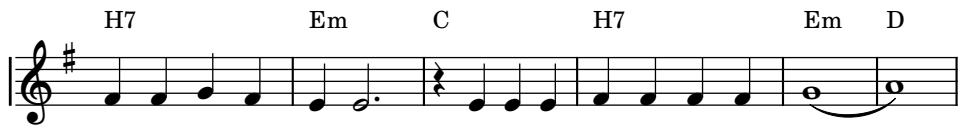
1. wszyst - ko, co mi da - łeś. Dziś, po - patrz, nie mam już nic.
 Oj - cze, mi prze - ba - czyć? Czy na mnie
 2. Oj - cze, że naj - trud - niej do swo - ich przy - znać się win.
 Oj - cze, na mnie cze - kasz? Czy za - po

2. H7 G D G

1. spoj - rzec bę - dziesz chciał? Wra - cam z da - le - ka dziś do Cie - bie,
 2. mnia - łeś o mnie już? Wra - cam z da - le - ka dziś do Cie - bie,

Em G C

1. do - bry Oj - cze, ja, mar - no - traw - ny syn. Chcę pro - sić
 2. do - bry Oj - cze, ja, mar - no - traw - ny syn. Chcę pro - sić

1. Cię o prze-ba - cze-nie, o da-ro - wa-nie mo-ich win.
 2. Cię o prze-ba - cze-nie, o da-ro - wa-nie mo-ich win.

1. Ser-ce prze - peł-nia mi wzru - sze-nie, kie-dy wresz-cie oj - cow-ski uj-rzę
 2. Ser-ce prze - peł-nia mi wzru - sze-nie, kie-dy wresz-cie oj - cow-ski uj-rzę

1. dom. O - bym cho - ciał mógł, Oj-cze, słu - gą Two - im
 2. dom. Na - gle w da - li, hen, wi-dzę Cie - bie po - przez

1. być, gdym Cię za - wiódł ja - ko syn.
 2. łzy, na spo - tka - nie i - dziesz mi.

Dlatego, że ten syn mój był umarły,
 a ożył, zginął, a odnalazł się.
 I zaczęli się weselić.